

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Β΄ δόσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τοῦ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Οἱ λαβόντες γνῶσιν τῶν μέχοι τοῦδε δημοσιευθεῖσων λογοδοσιῶν ἡμῶν γινώσκουσι τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ὃν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύωμεν. Γνωστὸν εἶναι τοῖς συμπολίταις, ὅτι ὁ Σύλλογος, ἀφορῶν εἰς τὴν περιθάλψιν τῶν θυμάτων τοῦ πολέμου εὐρέθη πάντοτε ἔτοιμος, ἐφ' ὅσον ἐπέτρεπον τοῦτο τὰ μέσα αὐτοῦ καὶ ὁ πρὸς παρασκευὴν χρόνος.

Ἦδη κέκληται ὁ ἡμέτερος Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὅπως, ἐνεκα τῶν ἀναποδράστως σήμερον προσδοκωμένων γεγονότων, παρασκευασθῆ συντόμως καὶ ἐκπληρῶσῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ ἱερὸν καθήκον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον αἰσθάνεται ἐπιβαλλομένην αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα καὶ αὐθις ἀποταθῆ (πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ φιλοφρόνους καὶ φιλοπατρίδας συμπολίτας, τῶν ὁποίων ἡ γενναίότης κατέστησε τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐφικτὸν μέχρι τοῦδε καὶ εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν ὁποίων πέποιθε καὶ ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσει πολὺ τῶν προτέρων κρισιμωτέρας.

Ὁ Σύλλογος δέχεται συνδρομὰς εἰς χρήματα καὶ εἰς εἶδη κατὰ τὰς κατωτέρω Διευθύνσεις.

Ἐν Ἀθήναις 7 Ὀκτωβρίου 1885.

Μάρκος Ῥενιέρης πρόεδρος, Χ. Πρετεντέρης Τυπάλδος ἀντιπρόεδρος, Μιχαὴλ Μελάς, Ἡλίας Παπαηλιόπουλος, Ἀνδρέας Συγγρός, Ἀνάργυρος Σιμόπουλος, Περικλῆς Σούτσος, Ἰωάννης Βούρος, Ἰούλιος Γαλδάνης, Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης, Γεώργιος Παρίσης.

—ο—

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Πρὸς τὰς ἀποτελούσας τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀξιοτίμους Κυρίαξ Σουσάνην Γερούση, Νίναν Βουδ, Ἀγνήν Ἀμβουργερ, Κυριακούλαν Κανακάρη, Ἐλένην Γ. Πράτσικα, Κατίαν Ν. Πετιμεζᾶ, Πηνελόπην Π. Χοῖδᾶ, Ἀθηνᾶν Δ. Χατζοπούλου, καὶ Ἰωάνναν Δ. Μάλτεζου.

Εἰς Πάτρας.

Κυρίαί,

Δὲν πρόκειται, τὸ πρῶτον νῦν, νὰ γνωρίσωμεν ἡμῖν τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν ἐπικειμένῳ ἔθνικῳ ἀγῶνι· οὐδὲ πρόκειται νὰ δοκιμάσωμεν ἢ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν, τὸ πρῶτον νῦν, τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγῆς φιλοπατρίας, ἅτινα διέκριναν ὑμᾶς εἰς πάσας τὰς μέχοι τοῦδε παρουσιασθείσας ἔθνικας ἀνάγκας. Πρόκειται μόνον νὰ μεταδώσωμεν ὑμῖν δι' ὀλιγίστων λέξεων ὅ,τι αἰσθανόμεθα καὶ σκεπτόμεθα περὶ τῶν ἱερῶν ἅμα καὶ ἐπιμύθων καθήκοντων, ἅτινα κέκληται νὰ ἐκπληρῶσῃ ὁ ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς.

Ὅταν, ὡς γνωστὸν, τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καθήκον συγίσταται εἰς τὴν

προστασίαν, περιθάλψιν καὶ θεραπείαν τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν ἢ ἀσθενῶν· ὅταν γνωστὸν ᾖ, ὅτι καὶ ὁ ὑπὸ ἀκατασχέτου φλεγόμενος ἐνθουσιασμοῦ προσβλέπει ἐναγωνίως πρὸς τὴν ἑλπιῖν περιθάλψως καθ' ἣν στείγην ἤθελε καταστῆ σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν ἀφορᾷ· ὅταν τέλος, ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἐξετάσῃ εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἀπὸ φιλανθρωπικῆς ἀπόψεως ἀναλογισθῆ τὰ καθήκοντα, ἅτινα ὀφείλει νὰ ἐκπληρῶσῃ οὗτος ἐν ὥρᾳ πολέμου, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀνομολογήσῃ τὴν ἀμείστην σχέσιν καὶ ἐπιρροὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα.

Ἄλλ' ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὸν ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἱερῶν καὶ ἄκρω φιλανθρωπῶν καθήκοντων ἀπαιτεῖ μέσα ὑλικά, τὰ μέσα δὲ ταῦτα ἐκπροσωποῦσι τὸν βαθμὸν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς φιλοπατρίας τῶν συμπολιτῶν μας, πρὸς οὓς ἀπευθυνόμεθα διὰ τῆς παρουσίας.

Εἶναι καιρὸς ἔργων, ὁ δὲ χρόνος ἐπείγει. Εἰ καὶ οἱ μέχοι τοῦδε παρασχόντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ διετρέψασαν διὰ γενναίων εἰσφορῶν τὸ κατέχον αὐτοῦ αἰσθημα φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας, οὐχ' ἦττον ὁμοῦ δέον καὶ οὗτοι νὰ γινώσκωσιν, ὅτι αἱ περιστάσεις πρόκεινται κρισιμωτέρας ἢ ποτε, τόσῳ μᾶλλον, ὅσω ὁ ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εὐρυτέρας καὶ σπουδαιότερας τῶν παρ' ἄλλοις ἔθνεσι συναδέλφων του θέλει ἀναλάβει ὑποχρεώσεις.

Νῦν ἡ φωνὴ τῆς φιλανθρωπίας, ἡ φωνὴ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ζωηρωτέρας καὶ ἐπιβλητικωτέρας συγκαλεῖ πάντας. Τίς εὐμάλακτος ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ δύναται νὰ μὴ συγκινηθῆ, τίς φιλόπατρις δύναται νὰ συγκρατηθῆ ὑπ' ὄψιν ἔχων τὰς ὁποίας ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς θέλει προσφέρει ὑπηρεσίας εἰς τοὺς τὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα ὑπηρετοῦντας διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν;

Ἀρκούμενοι εἰς τὰ βραχέα ταῦτα, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως, εὐθὺς ὡς λάβητε τὴν παρούσαν συνέληθητε ἐπὶ τὸ αὐτὸ, σχηματίσητε (ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν) ἐπιτροπὰς Κυριῶν, ἐν ἀνάγκῃ καὶ δευτέρας ἐπιτροπὰς, ἀνοίξητε καταλόγους συνεισφορῶν καὶ ἐν γένει πράξητε ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν συλλογὴν χρηματικῶν συνεισφορῶν, ἀπαραιτήτων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὸ συλλεγὲν χρηματικὸν ποσὸν θέλετε κρατήσῃ παρ' ἡμῖν ἢ καταθέσῃ παρὰ τινὶ ἀρμοδίῳ αὐτόθι, θέλετε δὲ ἀναμένει νεωτέρας ἡμῶν ἐδηγίας περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς τελευταίως, ὅπως τηρήτε ἡμᾶς ἐνημέρους περὶ τῶν ἐνεργειῶν σας καὶ τοῦ συνειλεγμένου ἐκάστοτε ποσοῦ πρὸς περαιτέρω ὀδηγίαν μας.

Διατελούμεν μετ' ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεις
Ἐν Ἀθήναις, 20 Ὀκτωβρίου 1885.

Μ. Ῥενιέρης, πρόεδρος, Χ. Πρετεντέρης Τυπάλδος ἀντιπρόεδρος, Μ. Μελάς ταμίας, Γ. Τυπάλδος Κοζάκης καὶ Α. Σιμόπουλος γραμματεῖς, Η. Παπαηλιόπουλος, Π. Σούτσος, Α. Συγγρός, Ιω. Βούρος, Ι. Γαλδάνης, Γ. Παρίσης.

Ἐν Πάτραις ἐπιτροπὴ τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πρὸς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν.

Καθιστώμεν ἡμῖν γνωστὸν διὰ τῆς ἀνω δημοσιεύσεως τοῦ πρὸς ἡμᾶς ἐγγράφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνατίθησιν ἡμῖν τὴν αὐτὴν ἐντολὴν, τὴν ὁποίαν καὶ εἰς προηγουμένην ἐποχὴν εἶχεν ἀναθέσῃ. Εἰς τὴν ἐπιτυχῆ δὲ τότε ἐκτέλεσιν αὐτῆς, τὰ μέγιστα συντέλεσαν ἡ φιλοπατρία καὶ τὰ φιλανθρωπα αἰσθήματα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Ἦδη διατελούμεν ὑπὸ περιστάσεις σοβαρωτάτας τὰς ὁποίας δεόντως ἐκτιμῶσιν οἱ συμπολίται ἡμῶν, οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει ὁ μὴ ἐμφορούμενος ὑπὸ θερμότητος φιλοπατρίας καὶ φιλανθρωπίας αἰσθήματος, οὐδ' ὁ μὴ διαγινώσκων ὅτι ἡ πατρίς ἡμῶν ἀναλαμβάνει ἤδη τὸν περι τὸν ὄλων ἀγῶνα, κατὰ δὲ τὴν διαδραμάτισιν τῶν περιστάσεων αὐτῶν, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κέκληται νὰ ἐκπληρῶσῃ μεγάλα καὶ ἱερά καθήκοντα, καὶ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς ποικίλας καὶ πλείστας ἀνάγκας, διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ὁποίων μεγάλα ἀπαιτοῦνται μέσα· πρὸς τοῦτο, ἐπικαλεῖται τὴν πρόθυμον καὶ γενναίαν συνδρομὴν πάντων, καὶ οὐδεὶς ἐσθαίως θέλει ὑστερήσει.

Ἐπὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει, Συμπολίται, θέλομεν προβῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος ἡμῖν καθήκοντος.

Ἐν Πάτραις τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1885.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Σουσάνα Μ. Γερούση, Ἀγνή Ἀμβουργερ, Κυριακούλα Κανακάρη, Νίνα Βουδ, Ἰωάννα Δ. Μάλτεζου, Πηνελόπη Π. Χοῖδᾶ, Κατίνα Ν. Πετιμεζᾶ, Ἀθηνᾶ Δ. Χατζοπούλου, Ἐλένη Γ. Πράτσικα.

Παρόμοιον ἐγγράφον τοῦ πρὸς τὰς ἀξιοτίμους συμπολίτας ἡμῶν ἀπευθυνθὲν, διεβιβάσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εἰς τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτας μας κ. κ. Δ. Πατριῶν, δήμαρχον, Θάνον Κανακάρη Ῥούφον, Ὁθ. Λεβέντην, Ἰω. Μανιάκην, Δ. Στάμον καὶ Ἀχ. Χοῖδᾶν, ὅπως καὶ οὗτοι ἀποτελοῦντες Ἐπιτροπείαν, συντελέσωσιν εἰς εὐδῶσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου ὅπερ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐπιδιώκει. Ὁ ἀ κρατῶμεν ἐνημέρους τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας περὶ τῶν ἐργασιῶν ἀμφοτέρων τούτων Ἐπιτροπειῶν.

—ο—

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ ἐξελέξατο πρόεδρον αὐτῆς τὸν κ. Ὁθωνα Λεβέντην καὶ τῷ ἀνέθετο συγχρόνως νὰ δέχεται τὰς εἰσφοράς τῶν συμπολιτῶν μας καὶ διαβιβάζῃ αὐτὰς εἰς Ἀθήνας πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Συνεπῶς ὁ κ. Λεβέντης, διευθυντῆς τοῦ ἐν ταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς, δέχεται συνεισφοράς καὶ οἱ ἐφιέμενοι νὰ συντρέξωσι τὸ φιλανθρωπικὸν ἔργον δύναται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς αὐτόν.

Ο κλήρος.

Τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ἄτινα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον περὶ τοῦ κλήρου τῆς ἡμετέρας πόλεως, εἰς ἃ ἔδωσαν γένεσιν ἀξιόμιμποι τινές πράξεις τῆς ἐνταῦθα ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπῆς, ἔδωσαν καὶ ἡμῖν τὴν εὐκαιρίαν νὰ πληροφωρηθῶμεν ἀκριβέστερον τὰ τοῦ ἡμετέρου κλήρου καὶ νὰ οἰκτερώμεν τὴν θέσιν αὐτοῦ. Νομίζομεν ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐπουσιωδεστέρων, οὐδ' ἀνάξιον τῆς προσοχῆς τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν τὰ τῆς ἐκκλησίας ἰθυονόντων.

Ὅποια ἡ κατάστασις τοῦ κατωτέρου κλήρου ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δείξωμεν ἡμεῖς ὅλοι γνωρίζομεν ἐκ ποίων κοινωνικῶν στρωμάτων στρατολογούνται οἱ ἐφημέριοι, ποῖα ἡ πνευματικὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις, ποῖα ἡ ἠθικὴ ποιότης των καὶ πόσον δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ἄνθρωποι κατὰ τὸ πλεῖστον στερούμενοι καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, περιβάλλονται ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἀποκρῶ τὸ ράσον καὶ ἀναλαμβάνουσι, ἄμοιροι παντός προσόντος τοῦ λειτουργοῦ τοῦ Ἰϋστοῦ, νὰ ποιμάνωσι τὸ ποιμνιον τῶν λογικῶν προβάτων τῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ. Τὸ σπουδαιότερον δηλονότι κοινωνικὸν ἔργον, ἐξ οὗ ἤρτηται ὁ πνευματικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐφ' οὗ τεθεμελιώται ἡ κοινωνία, παρ' ἡμῖν ἀνετέθη εἰς τὰ εὐτελέστερα μέλη αὐτῆς. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ, φρονοῦμεν, νὰ δείξῃ ποῖα τις ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι ἡ ἠθικὴ κατάστασις τοῦ λαοῦ καὶ ποῖαν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τοῦ βίου του καθ' ὅλου. Οὐτε εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναζητηθῶσιν ἀλλαχοῦ τὰ αἰτία τῆς καταπτώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος παρ' ἡμῖν καὶ διατὶ δὲν ζωογονεῖ καὶ θερμαίνει οὐδένα πλέον τῆς ἐκκλησίας τὸ θάλασπος. Ἡ ἐκκλησία παρ' ἡμῖν, ἐν τῇ πράξει, δὲν παρέχει ἄλλο εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων, ἐμὴν τὴν ἐπανάληψιν ξηρῶν καὶ τὸ εἶδος σκελετωδῶν τινῶν τύπων ἐξ ἧς ἐξελίπε τὸ ζωοποιῶν πνεῦμα καὶ ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ.

Ὁ κλήρος οὐδὲν γνωρίζει περὶ τῆς ἀποστολῆς του, δὲν γνωρίζει εἰσὶν νὰ στρεβλώσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς τύπους τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας καὶ νὰ παρέχῃ ἐκυτὸν ἀξιοθρήνητον παράδειγμα δεισιδαιμονίας καὶ ἀγυρτίας. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πολιτείας του, τῶν παρεκτροπῶν αὐτοῦ τῆς ταπεινότητός του, νὰ ἐξευτελίῃ τὸν θεῖον θεσμόν οὗτινος ἐτάχθη ὁ μύστης. Τοῦτου ἕνεκεν αἱ μὲν ἀνεπτυγμένα τάξεις τῆς κοινωνίας ἐστράφησαν ἢ εἰς τὸν σκεπτικισμόν ἢ τὴν ἀθεΐαν, ὁ δὲ ὄχλος οὐδὲν ἀρῆται ἐφόδιον ἐκ τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸν πρακτικὸν βίον. Ποῖα εἶναι τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης τινὸς κοινωνικῆς καταστάσεως, δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονοῦμεν, νὰ εἰπώμεν ἡμεῖς περὶ αὐτῶν ἐμιλοῦσιν εὐγλώττως τὰ δικαστήρια, τὰ δεσμοτήρια, τὰ καπηλεῖα, τὸ σχολεῖον, ἡ οἰκογένεια κτλ.

Εἶναι λίαν ἐνδεικτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς μορφῆς ὅτι ἐνῶ ἡ Πολιτεία ἡμῶν, ἀφ' ἧς ἀνεγεννήθη, ἔλαβε πρόνοιαν τινὰ, μικρὰν ἢ μεγάλην σπουδαίαν ἢ ἐπιπολαίαν ἀδιάφορον, περὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἰδρυμάτων, μόνον περὶ τῆς ἐκκλησίας, τοῦ σπουδαιότερου ἐθνικοῦ ἰδρύματος, οὐδαμῶς ἐμερίμνησε, μ' ὅλον ὅτι τὴν ἀναγέννησιν αὐτῆς ἡ Πολιτεία εἰς τὴν ἐκκλησίαν κυρίως ὄφειλε καὶ διὰ τῆς θρησκείας ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν εὐημερίαν τῆς. Ὅσοι πολιτικοὶ νόμοι ἐκυρώθησαν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας ἀφορῶντες εἰς τὴν διακόσμησιν τῆς ἐκκλησίας, συνέτειναν εἰς τοῦ ἀνωτέρου κλήρου μόνον τὴν διαφθορὰν καὶ εἰς τὴν διαίωσιν αὐτῆς, περὶ δὲ τοῦ κατωτέρου κλήρου, τοῦ ἀμέσου τούτου ποιμένου καὶ διδασκάλου τοῦ λαοῦ, οὐδεὶς ἐσκέφθη ποτέ. Οὕτω ἡ ἐκκλησία ἀφῆθη ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἀφροσύνητος: εἰσώρμησε δι' εἰς αὐτὴν, ὡς εἰς βιοποριστικὸν ἐργαστήριον, ὄχλος ἀνώνημος, καὶ κατεβίβασε τὸ ἀξίωμα τῆς εἰς ταπεινὸν ἔδαφος.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκκλησίας περιήλθεν οὕτω

εἰς χεῖρας τῶν σημερινῶν ἐφημερίων, οἵτινες πλὴν ὀλιγίστων ἐντίμων καὶ σεβαστῶν ἐξαιρέσεων, εἰσὶν ἀνίκανοι νὰ κατανοήσωσιν τὴν ἀποστολὴν των, πολὺ δὲ πλεῖστον νὰ ἐπιτελέσωσιν αὐτὴν πρεπόντως. Ἀλλὰ πταίουσιν ἄραγε οὗτοι διὰ τοῦτο καὶ πρὸς κατηγήριαν αὐτῶν ἐκτιθενται τ' ἀνωτέρω; Οὐδαμῶς! θὰ ἦτο τις λίαν ἀδίκος, ἐὰν ἤξίου ἀπὸ τοῦ ἐφημερίου, ὑπὸ τοῦ ὄρους ὑφ' οὗ καὶ χειροτονοῦνται, καὶ ἱεροπράττουσι, καὶ ζῶσι καὶ συντηροῦνται, νὰ ὦσιν ἄλλοι ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες εἰσὶν. Οἱ ἱερεῖς ἐν Ἑλλάδι ἐρμῶνται συνήθως ἐκ τῶν χωρίων, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐξέχουσι μικρὸν κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συγχωρίων των, οἱ πλεῖστοι δὲ ἕνεκεν μειονεκτιμάτων ποικίλων προαιροῦνται τὴν ἱερουσύνην ὡς ἐπάγγελμα βιοποριστικόν· χειροτονοῦνται τῇ προστασίᾳ τοῦ ἰσχυροῦ τῆς ἐπαρχίας των, δὲν γνωρίζουσι ν' ἀναγινώσκουσιν ἀπταίστως, οὐδαμῶς προσηκόντων εἰς τὸ μέγα ἔργον ὅπερ ἀναλαμβάνουσιν. Οἱ μὲν μένουσιν παρὰ ταῖς ἐκκλησίας τῶν χωρίων των πλανώμενοι εἰς τὸ αὐτὸ σκότος τῶν συγχωρίων των, καὶ μετέχοντες τῶν ἐξῆων καὶ τῶν ἐργῶν των, μηδὲ τῆς ζωοκλοπῆς ἐξαιρουμένης, οἱ δὲ φιλοδοξοῦσιν ἐφημερίαν ἐν τινὶ πόλει καὶ πρὸς τοῦτο τίθησιν εἰς ἐνέργειαν πᾶν μέσον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολιτικόν· συνήθως ἐπιτυγχάνουσι καὶ ἐγκαθίστανται ἐφημέριοι εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν πόλεων καὶ πνευματικοὶ ποιμένες κοινωνικῶν τάξεων αἵτινες τοὺς περιφρονοῦσι διὰ τὴν ἀγροικίαν των καὶ τὴν ἀγραμματοσύνην των. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ἐντούτοις ὅτι τινὲς τούτων φιλότιμοι καὶ νοήμονες ἀποβαίνουσι σὺν τῷ χρόνῳ ἀνώτεροι ἑαυτῶν καὶ ἐκπροσωποῦσιν ἀξιοπρεπῶς τὴν τάξιν εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἀλλ' εἰσὶν δυστυχῶς ὀλιγίστοι καὶ οὐδαμῶς δύνανται νὰ μεταβάλωσιν τὴν καθολικὴν κατάστασιν τοῦ ἱερατείου τῶν πόλεων.

Τίς ἐφρόντισε παρ' ἡμῖν περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων; τίς ἐμερίμνησε περὶ τῆς βελτιώσεώς των; περὶ τῆς ὑπάρξεώς των; Ὅπως δὲ ποτε ἀφῆθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας, φέροντες δὲ ὅλα τὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκογενειακὰ βάρη, ἀφέθησαν νὰ ζῶσιν ἐκ μόνῃς τῆς ἐπαίτησεως. Καὶ ἔπειτα περιμένομεν ἐκ τῶν ἀνθρώπων τούτων τὴν βελτίωσιν των, τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ στάσιν, τὴν ἀμεμπτον ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των!

Ὁ ἱερεὺς ἐν Ἑλλάδι, οἰκογενειάρχης καὶ ἔχων ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὀφείλει νὰ ζήσῃ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκογένειά του, νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ τέκνα του, νὰ τὰ ἀποκαταστήσῃ, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ γῆρας του, ἐκ τῶν γλισχροτάτων παροχῶν τῆς ἐνορίας του, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπιτύχῃ ταπεινούμενος ἢ ἀγυρτεύων. Ὅσοι μὲν τὰ κοινωνικὰ αὐτῶν βάρη ἐπαυξάνουσιν, αἱ δὲ ἐκ τῆς ἐφημερίας παροχαὶ μειοῦνται, ἐφ' ὅσον ἐλασσούται παρὰ τῷ λαῷ τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα καὶ ἐκλείπουσιν ἐκ τῶν οἰκογενειῶν παράδοσεις τινὲς ἔλκουσαι τὴν πηγὴν ἐξ ἄλλων προγενεστέρων καὶ ἀγνωστέρων ἐποχῶν.

Ἰπὸ τοιούτους ὄρους ζῆ ἐν Ἑλλάδι ὁ ἱερεὺς εἶναι τάχα ἀπορὸν πῶς ἡ ὑπηρεσία τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας δὲν προσελκύει πλέον οὐδένα δυνάμενον νὰ ἐπιτελέσῃ αὐτὴν πρεπόντως; Καὶ ποῖος νέος μὲ μὀρφωσιν τινὰ καὶ συναίσθησιν τῆς ἰδίας ἀξίας θὰ ζηλώσῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως; Ἄς ἡμεθὰ εὐχαριστημένοι ὅτι εὐρέθησαν καὶ οἱ ὑπάρχοντες διὰ νὰ μᾶς βαπτίζωσι καὶ μᾶς ἐνταφιάζωσι μὲ τὰς εὐχὰς τῆς ἐκκλησίας.

Ἀλλ' ἐνῶ ἐκ τῶν προτέρων οὐδεμίαν ἐλήφθη πρόνοιαν περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐκκλησίας, τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑστέρων ποῖα κατεβλήθη φροντίς περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν λειτουργῶν τῆς, περὶ τῆς βελτιώσεώς των, περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας ἐν τῇ κοινωνίᾳ παραστάσεώς των, περὶ αὐτῆς τέλους τῆς ὑπάρξεώς των; Οἱ ἱερεῖς ἀφέθησαν νὰ περιάγωσι τὴν ἰδίαν ἀθλιότητα ὑπὸ τὰς ὄψεις πάντων, μόνος δὲ πόρος ζωῆς ἀφέθη αὐτοῖς ἡ ἐπαίτησις καὶ μόνη ἀμοιβὴ ὁ ἐξευτελισμὸς.

Εἶναι ἀπίστευτος ἡ πενία τῶν ἡμετέρων ἱερέων

καὶ οὐδεὶς ἴσως θὰ πιστεύσῃ ἐὰν μάθῃ ἐπ' ἀκριβῶς διὰ ποίων γλισχρῶν πόρων διατρέφουσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των. Οἱ τῶν καλλήτερον θεωρουμένων ἐνοριῶν ἐφημέριοι ἀπολαμβάνουσι κατὰ μῆνα ἑβδομήκοντα μέχρι ἐννεήκοντα δραχμὰς, οἱ δὲ τῶν κατωτέρων πενήκοντα μέχρι ἑβδομήκοντα. Θὰ ἦναι ἄρα γε παράδοξον ἐὰν αὐριοὺς μάθωμεν ὅτι δύο ἱερεῖς διεπληκτίσθησαν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας διὰ μίαν δεκάραν; καὶ τίς δικαιούται νὰ αἰτιαθῇ τοὺς ἀγωνιζομένους τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα;

Τὴν δεινὴν ταύτην κατάστασιν τῶν ἡμετέρων ἱερέων καθιστᾷ ἐνομέραι δεινότεραν ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἐφημερίων ἐκάστης ἐκκλησίας, πρόκειται δὲ, ἐὰν τὸ κακὸν τοῦτο ἐξακολουθήσῃ ὀλίγον ἔτι, νὰ φέρῃ εἰς τελείαν ἀπόγνωσιν τοὺς δυστυχῆς τούτους ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐκλέξωσι πλέον ἄλλο ἐπιτήδευμα καὶ νὰ διατρέψωσι δι' αὐτοῦ τὰς λιμωττούσας οἰκογενείας των. Ἐνορῖαι μὲν οὖν δυνάμενοι νὰ συντηρῶσιν ἕνα ἱερέα, ἔχουσι τρεῖς καὶ τέσσαρας, εἰς τινὰς δὲ παρ' ἡμῖν ἐκκλησίας ἐφημερεύουσιν ἐπὶ ἅ ἱερεῖς καὶ ὁ συναγωνισμὸς μεταξύ των καθίσταται παράφορος, πρὸς ζημίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως.

Τὸ κακὸν τοῦτο τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἱερέων ἐκάστου ναοῦ, ὅπερ πλεῖστον παντός ἄλλου συντελεῖ εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ κλήρου, διότι τὸν καθιστᾷ πενέστερον, ἐπ' ἐσχάτων προσέλαβε μεγάλην ἐπίτασιν. Ἄνευ ἀνάγκης πραγματικῆς, ἀνευ ἐκλείψεως τινὸς τῶν ἐφημερίων προστίθενται νέοι, ἐπαυξάνοντες τὴν δυστυχίαν τῶν συναδέλφων των καὶ παρασκευάζοντες τὴν ἰδίαν κακοδαιμονίαν. Ἡ πολιτικὴ εὐρε καὶ ἐντούτῳ ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως, ὄργανα δ' αὐτῆς κατάλληλα τοὺς κατὰ τόπους ἐπισκόπους ἢ τὰς ἐπισκοπικὰς ἐπιτροπὰς. Ὁ τὰδε κομματάρχης τοῦ τὰδε χωρίου συνίσταται εἰς τὸν ἑαυτοῦ τοῦ χωρίου τῆς, θελοντὰ προαγωγήν, νὰ τοῦ δοθῇ θέσις παρὰ τινὶ ἐφημερίᾳ τῆς πόλεως· εἶναι ἀγράμματα, ἀδιάφορον δὲν ἔχει τὰ προσόντα, ἔχει ἐν μέγιστον, συνίσταται παρ' ἰσχυροῦ ὅλα τὰ μέσα εἰς ἐνέργειαν, οὐδὲ τοῦ βουτύρου ἐξαιρουμένου, καὶ ὁ προστατευόμενος γίνεται ἐφημέριος κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του εἰς τὴν πόλιν, αὐξάνει τὴν δυστυχίαν τῶν συναδέλφων του καὶ τὸν ἐξευτελισμόντων, οὗτινος θὰ μεθέξῃ ἀμέσως καὶ αὐτὸς.

Μήτε τὰ μέσα δι' ὧν διενεργοῦνται ταῦτα, μήτε τὰ ἀποτελέσματά των εἰσὶν ἀξίεπαινα, καὶ δέον νὰ τεθῇ τέμα εἰς τὴν κατάχρησιν ταύτην. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῆς πολιτείας δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπεκδεχώμεθα βελτίωσιν τοῦ κλήρου· δυνάμεθα ὅμως νὰ καταστήσωμεν τὴν θέσιν αὐτοῦ πλέον ἀνετον καὶ ἐκ τούτου νὰ γίνῃ αὐτῷ δυνατὸν οἰκοθεν καὶ ἐκ τῆς συναίσθησεως τῆς θέσεώς του νὰ βελτιώσῃ τὴν κατὰστάσιν του. Εἰς τοῦτο δύναται μόνον νὰ συντελέσῃ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων ἐκάστου ναοῦ. Οὐ μόνον ἀνευ ἀνάγκης δὲν πρέπει νὰ προστίθενται νέοι ἱερεῖς εἰς τοὺς ὑπάρχοντας, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη καὶ οἱ ἐκλείποντες δὲν πρέπει ν' ἀναπληρῶνται, ἵνα αἱ εἰσφοραὶ τῆς ἐνορίας ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν ἱερέων καὶ μὴ καταβιδάζωνται εἰς θέσιν ἐπαίτων. Τοῦτο ὀφείλει νὰ τὸ κατανοήσῃ καλῶς καὶ ἐγκαίρως ἡ ἐνταῦθα Ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ, ἢ τις ἔδωσεν ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ ἐκθέσωμεν τ' ἀνωτέρω καὶ ἦτις ἤρχισε νὰ ἐκδηλοῖ τάσεις τεινούσας εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ κλήρου τῆς πόλεως.

Ο ΠΕΡΙ ΕΙΣΦΟΡῶΝ ΝΟΜΟΣ

Ὁ περὶ εἰσφορῶν νόμος τοῦ 1878 ὅστις τίθεται νῦν ἐν ἰσχύϊ ἔχει ὡς ἐξῆς: Δι' στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ἀρχαὶ δύνανται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκασιούτων αὐταῖς νὰ ἐπιτάξωσιν εἰς τοὺς κατοίκους εἰσφορὰς, ἀφορώσας εἰς τὴν κατάλυσιν, τὴν τροφήν, τὴν μεταφορὰν καὶ τὴν ἐργασίαν,

Ἐκαστος ὑποχρεούται νὰ εἰσφέρει μόνον ἐκ τῶν εἰδῶν ἃ κέκτηται, χωρὶς ὅμως νὰ στερηθῆ τῶν πρὸς ζωάρκειαν ἀπαιτούμενων. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 885 τῆς Πολ. Δικονομίας περὶ μὴ κατασχέσεως ἀντικειμένων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ ἐπίτευξις εἰσφορᾶς συνίσταται εἴτε εἰς τὴν προσωρινὴν χρῆσιν, εἴτε εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν εἰσφερομένων. Τὰ καταλύματα, οἱ μύλοι, οἱ κλιβανοὶ καὶ τὰ χρήσιμα διὰ τὴν κατασκευὴν εἰδῶν πολέμου ἐργοστάσια ὑπόκεινται εἰς προσωρινὴν χρῆσιν, εἴτε εἰς ἀπόκτησιν.

Αἱ εἰσφοραὶ ἐκτελοῦνται μετὰ προηγουμένην ἀποζημιώσιν κανονισμένην ἐπὶ τῆ θάσει ἐκτιμήσεως. Ἡ εἰς τὴν κατάλυσιν ὅμως ἀφορώσα παρέχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως μόνον μετὰ παρέλευσιν δεκαπενθημέρου. Τὸ ποσὸν τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ἐκτιμήσεως ὁρίζεται ἐπὶ μὲν εἰσφορῶν τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν προϊστάμενον τοῦ ζητοῦτος τὴν εἰσφορὰν στρατιωτικοῦ σώματος ἢ τμήματος ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τοῦ τόπου· ἐπὶ δὲ εἰσφορῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀπὸ τὸν, ὡς εἴρηται στρατιωτικὸν προϊστάμενον ἢ ἀντιπρόσωπόν του, τὸν ἐπαρχον καὶ δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καταρτίζονται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀπουσίας ἐνὸς ἢ πλειόνων τῶν ὡς ἄνω μιλῶν τῶν ἐπιτροπῶν, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἀρχαὶ ἐκτελοῦσι μόναι τὰ τῆς εἰσφορᾶς.

Δικαίωμα ἐπιτάξεως εἰσφορῶν ἀναγομένων εἰς ἀπόκτησιν τῶν εἰσφερομένων ἔχουσιν οἱ ὑπουργοὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν, οἱ ἀρχηγοὶ στρατοῦ, οἱ κυβερνήται πλοίων καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ναυστάμου, δικαίωμα δὲ ἐπιτάξεως εἰσφορῶν, ἀναγομένων εἰς προσωρινὴν χρῆσιν καὶ οἱ διοικηταὶ σωμάτων ἢ τμημάτων αὐτῶν.

Αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἀρχαὶ ἐπιτάττουσιν ἐγγράφως τὰς εἰσφορὰς, ὁρίζουσι τὸ εἶδος, τὸ ποσὸν καὶ ἐπὶ ἑσῶν ἢ ἐκτιμήσεως τῶν εἰσφερομένων, τὴν χρῆσιν καὶ γινώσκουσι τὰ περὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἀρμοδίας διοικητικὰς καὶ δημοτ. ἀρχὰς, αὐταὶ δὲ ἐνεργοῦσι τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν. Εἰς περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ πρὸς τὰς εἰρημένας ἀρχὰς γνωστοποίησις, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἀρχαὶ ἀνακοινοῦσι ταύτας ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς κατόικους.

Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ ἐπιτάσσοντες εἰσφορὰς, παρὰ τὰ κεκανονισμένα, ὡς καὶ οἱ διοικητικοὶ καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι μὴ ἐκτελοῦντες τὰς ἐπιταχθείσας εἰσφορὰς, καταδικάζονται ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, οἱ δὲ κάτοικοι μὴ ἐκπληροῦντες τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μὲχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ὁ φωτισμός, τὰ πρὸς μαγειρεύσιν ξύλα, τὰ μαγειρικὰ σκεῦα καὶ ἡ ἐναπόθεσις ὕλικου ὑπάγονται εἰς τὴν εἰσφορὰν τῆς καταλύσεως. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποβάλλουσιν, ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῇ αἰτίσει τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἀρχῆς, εἰς διατίμησιν, κατὰ τὰς συνήθως τρεχοῦσας τιμὰς, τὰ τρόφιμα παντὸς εἶδους καὶ τὴν ἵπποφορῆν. Ὑποχρεοῦνται εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν οἱ ἄρρηνες, οἱ κεκτημένοι τὴν πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητα ἐπὶ ἀποζημιώσεως, κανονισθεσμένην διὰ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν Β. Διατάγματος, αἱ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ κάμωσι χρῆσιν τῶν χέρσων καὶ τῶν καλλιεργημένων ἀλλὰ μὴ ἐσπαρμένων γαιῶν, ἄνευ ἀποζημιώσεως. Οὐδεμία ἀποζημιώσις χορηγεῖται λόγῳ φθορῶν, ἐὰν ἡ περὶ αὐτῆς ἀξιῶσις δὲν ὑποβλήθῃ εἰς τὴν πλησιεστέραν στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ἀρχὴν τῆς περιφερείας ἐντὸς ὀκταημέρου ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς χρήσεως, οὐδὲ διὰ τὰς ἐκ συνήθους χρήσεως φθορὰς.

τοῦ ζητήματος τῶν οἰκοπέδων τοῦ ἐν Πάτραις ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, καὶ εἰς τὴν συμπλήρωσιν προγενεστέρου περὶ τούτων νόμου, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐκ πέντε ἀρθρῶν, ὧν αἱ διατάξεις δικαιολογοῦνται διὰ τῆς ἐπομένης αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἣν ὁ ἴδιος βουλευτὴς μετὰ τοῦ νομοσχεδίου κατέθετο:

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων.

Διὰ τοῦ ἐδ. β'. τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ ΨΔ' νόμου ἐπετρέπεται εἰς τοὺς ἔχοντας οἰκοδομήσει ἐπὶ οἰκοπέδων τοῦ ἐν Πάτραις ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου νὰ λάβωσι ταῦτα κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ΨΕ νόμου τασσομένης τριμήνου προθεσμίας. Διὰ τοῦ ΑΣΜΘ νόμου παρετάθη ἡ προθεσμία αὕτη μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ δημοσίου οἰκοπέδα, δὲν ἐλήφθη δὲ πρόβλεψις καὶ διὰ τὰ οἰκοπέδα τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παράτασις τῆς προθεσμίας εἶναι ἀναγκαία καὶ διὰ τὰ οἰκοπέδα τοῦ ναοῦ, καθόσον πολλοὶ ἐκ τῶν κατόχων δὲν συνημορφώθησαν μετὰ τὸν ΨΕ νόμον, καὶ παρήλθεν ἡ δι' αὐτοῦ ταχθεῖσα προθεσμία, συμφώνως καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου δηλωθεῖσαν γνώμην, παρατείνεται διὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου νομοσχεδίου ἡ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ΨΕ νόμου ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνας, ὅπως καὶ οἱ μὴ συμμορφωθέντες μετὰ τὸν νόμον δυνήθωσι νὰ ζητήσωσι τὴν κατ' ἐκτίμησιν παραχώρησιν καὶ ὁ ναὸς κατορθώσῃ νὰ τακτοποιήσῃ τὰς κατὰ τῶν αὐθαιρέτως καταλαβόντων οἰκοπέδα ἀπαιτήσεις του.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος νομοσχεδίου χορηγεῖται τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ναοῦ, ὅπως τοῦτο διορίσῃ τὸν ἐκ μέρους αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ γηπέδου πραγματογνώμονα, καθόσον ὁ διορισμὸς τοῦ πραγματογνώμονος τοῦ ναοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ Πρωτοπρεσβυτέρου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τυχάνοντος, ἀπέβη ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ναοῦ, διὰ δὲ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νομοσχεδίου χορηγεῖται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ναοῦ νὰ ἐνεργῇ τοῦτο τὴν δημοπρασίαν τῶν οἰκοπέδων τοῦ ναοῦ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καθόσον δυστυχῶς διὰ τῆς μέχρι τοῦδε γενομένης δημοπρασίας ἐκ μέρους τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου σπουδαίως τὰ συμφέροντα τοῦ ναοῦ ἐζημιώθησαν.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Πάτραις δικαστηρίων ὑπάρχουσιν ἐκκρεμεῖς πολλαὶ δίκαι κατὰ τοῦ ναοῦ συνεπεὶ ἀνακοπῶν κατὰ πρωτοκόλλων ἐκτιμήσεως ἔνεκα τῶν ὁποίων εἰς μεγίστας δαπάνας ὑποβάλλεται ὁ ναός. Διὰ τοῦ ἀρθ. 4 τοῦ ὑπαβαλλομένου νομοσχεδίου ἐπιτρέπεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον νὰ καταργήσῃ τὰς δίκαις ταύτας καὶ ἐνεργήσῃ νέα ἐκτίμησις ἐπὶ τῇ θάσει τῆς σημερινῆς τῶν οἰκοπέδων ἀξίας.

Κατὰ τὸ ἐδ. γ'. τοῦ ἀρθ. 11 τοῦ ΨΕ νόμου τὸ τμήμα τῶν γηπέδων τοῦ ναοῦ κατατίθεται εἰς τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνέγερσιν καὶ διακόσμησιν καταλλήλου ναοῦ. Ἄλλ' ἡ κατάθεσις γίνεται ἀτόκως καὶ πούτου ἔνεκα μεγίστη ζημία προσγίνεται εἰς τὸν ναόν. Τούτου ἔνεκεν διὰ τοῦ ἀρθ. 5 τοῦ νομοσχεδίου ἐπιτρέπεται, συμφώνως καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Πατρέων ἐξενεχθεῖσαν γνώμην, ἐν ἣ περιπτώσει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἠθελε συναινέσῃ νὰ πληρῶνῃ τόκον ἐπὶ τοῦ κατατεθειμένου καὶ κατατεθειμένου ποσοῦ, νὰ κατατεθῇ τοῦτο εἰς τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν, ἢ ἀγορασθῶσιν ὁμολογιαὶ εἴτε τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, εἴτε τῶν ἐθνικῶν δανείων,

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1885.

Ὁ ἐκ Πατρῶν βουλευτὴς

Γ. Κ. Τσερτίδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁδυνηρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα ἡ εἰδησις ὅτι ἐκ τῶν ἐπτὰ χιλιάδων ἐπιστράτων τοῦ δήμου Ἀθηναίων καθυστεροῦν μόλις πρὸ ὀλίγου αἱ τέσσαρες χιλιάδες. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐνεποίησε τοιαύτην ἐντύπωσιν, ὅχι τόσον διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν καθυστερούντων, διότι εὐτυχῶς οἱ λοιποὶ δῆμοι τοῦ Κράτους ἐξαπέστειλαν τοὺς ἑαυτῶν ὑποχρεοῦς εἰς στρατεύσιν ἀθρόους καὶ οὕτω ἐν συνόλῳ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔδειξεν ὅτι διατηρεῖ ἐτι ἀκμαίαν τὴν συναίσθησιν τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος, ἀλλὰ διότι ἡ καθυστέρησις προήρχετο ἐκ τῆς Πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου οὕτω δὲ δι' αὐτῆς ἐτίθετο ὑπὸ σπουδαίαν ἀμφισβήτησιν τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

Ἡ εἰδησις αὕτη ἐνέπνευσεν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀνησυχίαν, ἀκόμη δὲ καὶ φόβον, διότι πάντες ἀνεμνήσκοντο ὅτι ἡ Πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου ἔδωσε τὸ σημεῖον τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἀμέσως μετὰ τὰ ἐν Φιλιππουπόλει συμβάντα καὶ κατὰ τὸ καινὸν κοινοβουλευτικὸν δόγμα ἐρρυμούλησεν τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ μετέπειτα ἐνεργείᾳ αὐτῆς. Εὐλόγως λοιπὸν αἱ ἐπαρχίαι φοβοῦνται μὴ οἱ ῥυμούλησαντες ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς μεγάλας ἀποφάσεις καὶ διερμηνεύσαντες πρὸς αὐτὴν τὸ καθολικὸν ἐθνικὸν φρόνημα, εἰσὶν ἐκ τῶν καθυστερούντων ἐπιστράτων, καὶ μὴ εἰς τοὺς ὁμίλους τῶν ὑπὸ τὰ παράθυρα τῶν ὑπουργείων ἀδόντων τὸ «ὦ λυγρὸν καὶ κοπτερὸν σπαθί μου» καὶ περιηγόντων εἰς τὰς σημαίας τῶν τῶ Σπαρτιατικῶν «τὰν ἢ ἐπὶ τὰν,» ὑπελάνθανον ἐκ τῶν ἰδίων ἀπροθύμων ὀπλιτῶν τῆς πατρίδος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἐπαρχίαι φρονοῦσιν ὅτι ὑπὸ θληθρίας δυνάμεως ἐρρυμούληθη ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Πλὴν τούτου ἡ Πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου διὰ τῆς μεγάλης ταύτης καθυστερήσεως ἠδίκησε καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰς ἐπαρχίας· καὶ ἑαυτὴν μὲν διότι ἔθετο ὑπὸ σπουδαίαν ἀμφισβήτησιν τὸν πατριωτισμὸν αὐτῆς καὶ τὴν ἀγνόητα τῶν αἰσθημάτων τῆς, τὰς ἐπαρχίας δὲ, διότι ἐάν τις θέλῃ νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει συναίσθησιν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθηκόντων του καὶ λάβῃ ὡς μέτρον τῆς ἐκτιμήσεώς του ταύτης τὴν προθυμίαν μετ' ἧς οἱ ὑπόχρεοι τῆς Πρωτεύουσας εἰς στρατεύσιν ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας, καὶ δυστυχῶς αἱ πρωτεύουσαι συνήθως ἀποβαίνουν τὸ μέτρον τῶν τοιούτων ἐκτιμήσεων, αἱ ἐπαρχίαι, λέγομεν, θέλουσιν ἀδικηθεῖ καὶ κακῶς ἐκτιμηθεῖ, μ' ὅλον ὅτι οὐδὲν παρέλιπον ἵνα μὴ ἐκθέσωσι τὴν ἐθνικὴν τιμὴν. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐναπόκειται ἤδη νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς πατριώτας τῆς Πρωτεύουσας τὰ καθήκοντά των· οὐδ' ἐννοοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πῶς ἡ Διοίκησις ἐν Ἀθήναις, περιστοιχουμένη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἀφίνει ἀκόμη ἀνενοχλήτους τοὺς καθυστερούοντας ἐπιστράτους, οὐδ' ἐφήρμωσε κατ' αὐτῶν ὄλην τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

— Ἐπὶ δύο ἡμέρας, τὴν Τρίτην καὶ Τετάρτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἐτέθη ἡ ἡμετέρα πόλις ὑπὸ κάθαρσιν καὶ στενωῶς ἀπεκλείσθη διὰ ξηρῆς καὶ θαλάσσης, ἐξ ἀπροσεξίας τῶν τῆς ὑγειονομίας ἐπιτετραμμένων ἐνταῦθα, ἢ μᾶλλον ἐκ γεωγραφικῆς ἀμαθείας τῶν ἰδίων. Ἀτμόπλοῖον προερχόμενον ἐξ Ὁ-

Ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς κ. Γ. Τσερτίδης ἀποβλέπων εἰς τὴν ὀριστικὴν διαρρύθμισιν

ράν τῆς Γαλλικῆς Ἀλγερίας προσωμίσθη εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν μ' ὄλον ὅτι δὲν προήρχετο ἐξ ἐπιχολέρου μέρους καὶ ἔφερε καθάραν πιστοποιήσιν, ἐτέθη ὑπὸ πενθήμερον ἐπιτηρητικὴν κάθαρσιν καὶ ἐστάλη ἐπ' αὐτοῦ ὑγειονομικὸς φύλαξ. Ὁ πλοίαρχος ἐν τῇ ἐξομολογήσει του ἀνέφερε καὶ τοῦτο: ὅτι ὀλίγον πρὸ τοῦ ἀπόπλου του ἐξ Ὀράν, αἱ ἐπιτόπια ἀρχαὶ ἐνήργησαν ἐρευνᾶν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου του πρὸς ἀνεύρεσιν διασήμου, ὡς ἔλεγον, κακούργου, ὁποδράντος ἐκ τῶν φυλακῶν, ἀλλ' οὐδένα εὔρον· ὅτι μετὰ πλοῦν δύο ἡμερῶν ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ πληρώματος τῷ πλοίαρχῳ ὅτι ἀνθρώπος τις ἐκρύπτετο εἰς τὴν ἀνθρακαποθήκην τοῦ ἀτμοπλοίου· ἦτο δὲ οὗτος, ὡς λέγει ὁ πλοίαρχος, ναύτης τὸ ἐπάγγελμα καὶ ὠμίλει τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀγνωστος δὲ αὐτῷ τελείως· ὅτι ἠναγκάσθη νὰ τὸν φέρῃ μέχρις ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἐπίστευεν ὅτι ἦτο ὁ ὑπὸ τῶν Ἀλγερινῶν ἀρχῶν καταζητούμενος. Ὡς εἰκὸς καὶ ὁ ἐπιβάτης οὗτος ἔπρεπε νὰ τελέσῃ κάθαρσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην, λαβὼν οὗτος λάθρα τὴν λέμβον τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τοῦ ὑγειονομοφύλακος ἀπέδρα λαβὼν ἀγνωστον διεύθυνσιν καὶ ἐγκαταλιπὼν τὴν λέμβον εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν πόλιν. Τὸ ὅτι κατεθροῦθησε τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κατοίκους, διότι ἐπιστεύετο ἕως τότε, ὅτι τὸ ἀτμοπλοῖον προήρχετο ἐξ ἐπιχολέρου τόπου καὶ ἦτο πλέον βέβαιον ὅτι ὁ ἐξ αὐτοῦ φυγὼν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· συνεπῶς ὁ κ. Νομάρχης συνεκάλεσε τὸ ὑγειονομικὸν Συμβούλιον καὶ τοῦτο ἔλαβεν ὅλα τὰ μέτρα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς πόλεως θέσας αὐτὴν ὑπὸ κάθαρσιν καὶ ἀνευγκῶν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Μετὰ δύο ἡμερῶν ἀποκλεισμοῦ ὅστις, διὰ τὴν ἄκραν στενότητά του, πολλὴν παρήγαγε ἐνταῦθα στενωχίαν, τὸ ὑπουργεῖον, ἀκοῦσαν καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἰατροσυνηδρίου, διέταξε τὴν ἄρσιν τῆς καθάρσεως, διότι εἰς τοιαύτην δὲν ὑπέκειτο τὸ ἀτμοπλοῖον ὡς ἐκ τοῦ τόπου τῆς προελεύσεώς του. Ὅλα λοιπὸν ἔγιναν ἐκ λάθους: περισσότερα φαίνεται ἐγνώριζε ὁ ὑγειονομοφύλαξ ὅστις ἄφησε τὸν ἄνθρωπον ν' ἀναχωρήσῃ τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐγνώριζε, δὲν εἶναι τάχα ἄξιον νὰ ἐρωτησώμεν ἐὰν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τηροῦνται παρ' ἡμῶν αἱ ὑγειονομικαὶ διατάξεις καὶ εἰς παρομοίους φύλακας εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ ἀσφάλεια τῶν πόλεων; Τότε προτιμώτερον νὰ καταργήσωμεν τὰς καθάρσεις.

— Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῶν ἄλλων τραπέζων συνωμολογηθείσης συμβάσεως ἐπὶ ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίᾳ, ἠγέρθη συζήτησις, ἥς μετέσχον πολλοὶ βουλευταὶ ζητοῦντες ἵνα ὀρισθῇ ἂν αἱ δι' ἐιδικῶν νόμων καὶ προηγουμένων συμφωνιῶν, ἰδίᾳ δὲ αἱ διὰ τοὺς τόκους τῶν δανείων πληρωμαὶ θὰ γίνωνται εἰς χρυσὸν ἢ εἰς χαρτονόμισμα. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι αἱ γενησόμεναι πληρωμαὶ μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τῶν πρὸ ταύτης συνωμολογηθεισῶν συμβάσεων θὰ γίνωνται οὕτω: ὁ δανειστὴς θὰ ὑποχρεῖται νὰ λαμβάνῃ χαρτονόμισμα, ἀλλὰ θὰ λαμβάνῃ τοῦτο εἰς τὴν τιμὴν εὐρίσκειται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰ δάνεια τοῦ δημοσίου νομίζει, ὅτι ταῦτα, ἐφ' ἔσσαν δι' ἐιδικοῦ νόμου ὀρίζεται δέον νὰ πλη-

ρώνονται εἰς χρυσόν, φρονεῖ δὲ ὅτι ἡ ὑπὸ συζήτησιν σύμβασις οὐδόλως ἐπηρεάζει αὐτὰ καὶ ὅτι ἐπομένως οἱ τόκοι τῶν δανείων εἰς χρυσόν θὰ καταβάλλωνται.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπαρχοὺς τοῦ Κράτους συνιστᾷ αὐτοῖς, ὅπως ἀνευ ἀναβολῆς καταρτίσωσι τοὺς στρατολογικὸς πίνακας τῶν δήμων δι' ἀκριβοῦς ἀντιγραφῆς τῶν ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῶν τηρουμένων μητρώων ἀρέκων περιλαμβάνοντας τοὺς ἐν ἔτει 1865 γεννηθέντας καὶ δηλωθέντας τὸ 1879 ὑπὸ ἡλικίαν ἐτῶν 14 καὶ συμπληροῦντας ἐπομένως τὸ 21 κατὰ τὸ ἐπιπλέον ἔτος 1886 ὡς καὶ τοὺς δι' ἀποφάσεων αὐτῶν ἐγγραφέντας ἐν τῷ ἰδίῳ μητρώῳ καὶ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς πρὸ τῆς λήξεως τοῦ παρόντος μηνὸς εἰς τοὺς οἰκείους δημάρχους, ἵνα οὗτοι ἐπεξεργασθέντες αὐτοὺς ἐπενέγκωσιν οἷας ἂν ἔχωσι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου ΨΙΣΤ προσαφαιρέσεις καὶ ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς ἐντὸς 20 ἡμερῶν εἰς αὐτοὺς ἵνα προδώσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν στρατολογικῶν καταλόγων ἐλάστου δήμου καὶ ἀποστείλωσιν αὐτοὺς εἰς τοὺς δημάρχους, οἵτινες θὰ προδώσιν εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν. Οἱ ἔπαρχοι καὶ οἱ δημάρχου δέον νὰ ὑπεβάλλωσι τοὺς συνταγέντας καὶ δημοσιευθέντας στρατολογικὸς καταλόγους πρὸ τῆς 9 Φεβρουαρίου εἰς τοὺς νομάρχας ὡς προέδρους τῶν στρατολογικῶν συμβουλιῶν Τούτων αἱ ἐργασίαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ΑΑΓ νόμου ἀρχονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαήμερου τοῦ αὐτοῦ μηνός.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπήθυνε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἔπαρχους τοῦ κράτους ἐγκυκλίον περὶ τοῦ χρόνου καθ' ἃ ἐν κηρύσσονται λειποτάκται οἱ κληθέντες ὑπὸ τὰ ὄπλα ἔφεδροι καθ' ἣν συναρτᾷ τοῖς ἐδαφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 221 τοῦ Νόμου περὶ Στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας, οἱ ὡς ἔφεδροι ὑπὸ τὰ ὄπλα καλούμενοι κηρύσσονται λειποτάκται μετ' ἀπουσίαν ἔξ μὲν ἡμερῶν ἀφ' ἧς, προσελθόντες εἰς τὸ Στρατολογικὸν γραφεῖον, ἀπεστάλησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὃ κατετάγησαν σῶμα, (μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πρὸς μετάβασιν εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀπαιτουμένου χρόνου (ἂν καθ' ἑξ' ἀπροϋπηρετήσαντες συνεπλήρωσαν ἐξάμηνον ἐν τῷ στρατῷ προϋπηρεσίαν, ἀδιαφόρως ἂν αὐτηδιεκόπη, τῷθ' ὅπερ οὐδόλως δύναται ν' ἀναιρέσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου καθιερωμένας γενικὰς περὶ λειποταξίας ἀρχὰς, μετ' ἀπουσίαν δὲ ἐνός μηνός, ἂν ἔπως ὀλίποτε προϋπηρετήσαντες, δὲν διήμισαν ἐν, τῷ στρατῷ τὸ ὡς εἴρηται χρονικὸν διάστημα, ὅτε δέον ὅπως κηρυθῶσι κατὰ νόμον λειποτάκται, νὰ προσυπολογίζηται ἢ προγενεστέρᾳ αὐτῶν ὑπηρεσία ἐν τῇ ἤδη ἐκτιομένη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου ὡς εἴρηται χρονικοῦ διαστήματος.

— Εἰς τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν θέατρον «Ἀπόλλων», ὁ γνωστὸς ἑλλ. θίασος «Θεσπιδ» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δικίμου ἠθοποιῦ κ. Β. Ἀνδρονουπόλου, θὰ δώσῃ προσεχῶς σειράν παραστάσεων ἐκλεκτῶν καὶ ἐθνικῶν δραμάτων. Ὁ θίασος οὗτος εἶναι κάλλιστα κατηρτισμένος, ὑπόσχεται δὲ ἐπιτυχίαν, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν παρ' ἡμῶν φιλομούσων.

— Ὁ κ. Μιχαὴλ Παπαδόπουλος, δικηγόρος κατὰ τὴν προσεχῆ ἑορτὴν τοῦ ὀνομαστός του δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ Ἄ. Β. Π. Παρατηρητοῦ

Ἀρριβάλλω ἂν θὰ ἔχγητε τὴν καλὴν ψυχὴν ν' ἀνγκυράγητε τὸ ὄνομά μου μεθ' ἐπαίνων ἀφοῦ ἀρχεῖτε νὰ καταχωρεῖτε εἰς τὸ φύλλον σας πράγματα ἀνυπόστατα. Ἐγὼ ἕως τώρα, δύο ἔτη, δὲν ἐμπροσέθην σταφιδοκαρπὸν καὶ ἐνοικίαζα τὰς ἀποθήκας μου μόνον κατὰ τοὺς μῆνας Αὐγούστου Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου ἀνὰ 200 καὶ 300 δραχ. Ἦδη ἐπειδὴ εὐρέθησαν καινὴ τὰς ἐξήτησε ὁ κ. Διοικητὴς τοῦ τάγματος καὶ τὰς ἐδώσα πρὸς 100 καὶ 150 δραχ. ὅσον καιρὸν μένουσι εἰς στρατιῶται χωρὶς νὰ λάβω λεπτὸν καὶ ὀλίγῳ τερον τὰς ἐνοικίασα, καὶ ἐξέδουσα διὰ συμβόλαια μαγερεῖα, ἀποπάτους, καθαριότητα κλπ. ἐξ ἰδίων μου· αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. — Ὡς κτήματις καὶ ἐγὼ, καὶ οὐχὶ ὡς μεγαλέμπερος, θέλω προσφέρει ἀναλόγως τῆς περιουσίας μου ὡς οἰκογενεάρχης ἀφοῦ γνωρίζω ὅτι ἄλλοι 5—6 βαθύπλοιοι ἐνταῦθα ἔκαμαν τοιαύτην ἀρχὴν καὶ οὐχὶ νὰ σκώπτουν.

Π. Κ. Θεοχάρης.

Κατέστη πλέον γνωστὴ εἰς τὴν κοινωσίαν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἐξ ἀποτελεσμάτων μὴ ἐπιδεχομένων ἀμφισβήτησιν, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ δύναμις τοῦ τονικοθεραπευτικοῦ οἴνου, τὸν ὁποῖον κατασκευάζω ἐξ ἀρηνυῶν παλαιῶ ἐκλεκτοῦ οἴνου, κακάου καὶ ζαιρέτου βασιλικῆς κίνας. — Ἄνθρωποι φαινόμενοι λειποτάκται τοῦ νεκροταφείου, ἐνεκα τῆς ὠχρότητος τῶν καὶ τῆς ἐξασθενήσεως, ἐπὶ δύο μόνον μῆνας ποιήσαντες χρῆσιν τοῦ σχεδὸν ἀλαθάστου τούτου οἴνου, ἀνέλαβον τὴν ὑγίαν τῶν καὶ ἔγειναν εὐσαρκοὶ καὶ ἐρυθροὶ ἀκμαίως, ὅπερ δύναται νὰ μαρτυρήσωσιν αὐτοὶ οὗτοι ἐνυπογράφως.

Τὸν οἶνον μου τοῦτον τελειοποιήσας ἐσχάτως διὰ τῆς ἀφίξεως ὑλικῶν ἐκλεκτοτάτων, ἀπερ ἐκόμενα κατ' εὐθειαν ἐν τοῦτο ἔτι παραγωγῆς τῶν, ἀφοῦ ὁ ἐγγυριος λευκὸς οἶνος, ὁ πρὸς 80 λεπτά τὴν ὁκτὰ πωλούμενος εἶνε ὄλως ἀκατάλληλος διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ οἴνου, καὶ διὰ κατεργασίας ἐπιστημονικωτέρας ὄλως, συνίστημι εἰς τὸ ἐντιμὸν κοινὸν τῆς πόλεως, ὡς ὄλως ἐφάμιλλον, διὰ νὰ μὴ εἴπω εἰλικρινέστερον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ. — Δὲν περιταυτολογῶ, παριστῶν ὡς ἄλλοι τὸ μηδὲν ὡς χίλια· ἀλλὰ τὸν ἀμφιβάλλοντα προκαλῶ εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν τοῦ προϊόντος μου, ὅπερ θέτω εἰς τὴν διάθεσιν του διὰ τοῦτο καὶ ἐξ ἧς θὰ καταδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν ἀνωτέρω. Καὶ λοιπὸν οἱ πάσχοντες ἐκ πνεύρων, χαλαρώεως τῶν δυνάμεων, ἀτονίας, καὶ οἱ θέλοντες ὁπωσδήποτε νὰ καταστῶσι δυνατώτεροι καὶ εὐτραφέστεροι, ἂς ποιήσωσι μετὰ πεποιθήσεως χρῆσιν τοῦ τονικοθεραπευτικοῦ μου οἴνου, ὃν προσφέρω αὐτοῖς ὑπὸ πᾶσαν ἐγγυήσιν, ὡς τὸ ἀριστον τῶν τοιούτων εἶδους φαρμάκων.

Υ. Γ. Αἰ ἐκ τοῦ φαρμακείου μου πωλούμεναι φιάλαι τοῦ τονικοθεραπευτικοῦ οἴνου, πρὸς ἀποφυγὴν πλανῶν ἐπιζημιῶν τοῖς ἀγορασταῖς, φέρει ἐπὶ τοῦ πιτακίου τῆς ἐτικέτας τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μας.

Καραϊσκος Καλυθωκῆς
(φαρμακοποιός.)

Ἐποροῦπάλληλος κάλλιστα κατηρτισμένος, γνωρίζων διπλογραφίαν, λογιστικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν, ζητεῖ θέσιν παρὰ τινε ἐνταῦθα ἐμπορικῷ καταστήματι. Δίδει καὶ παραδόσεις διπλογραφίας. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

ΕΛΛΙΟΝ Ὀνίσκου (Μουρούνας) πρωτίστως ποιότητος, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὁσμῆς, γνησιώτατον καὶ πρόσφατον, ἐκομίσθη καὶ πωλεῖται παρὰ τῷ φαρμακείῳ Κ. Καλυθωκῆς. Εἰς τὸν βυθόμενον δίδεται υεῖγμα τούτου.